

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: محمد غلامی، ۱۳۹۰

عناصر جعل و استفاده از سند مجعول در قانون موضوعه و فقه

جرایم جعل و استفاده از سند مجعول از جرایم علیه امنیت و آسایش عمومی است که باعث سلب اعتماد عمومی به اسناد و نوشتجات می‌شود البته تمامی جرایم مخل امنیت و آسایش عمومی هستند و قاعدتاً جرم به خاطر بر هم زدن نظم عمومی ممنوع شمرده شده است. اینکه بعضی از جرایم در زمره جرایم قابل گذشت هستند، نه به این دلیل که مخل امنیت و آسایش عمومی نیستند بلکه به خاطر ترجیح جنبه خصوصی بر جنبه عمومی آن است. فحاشی و توهین به یک شخص عادی بر هم زننده نظم عمومی و خلاف اخلاق است ولی قانونگذار بنا به مصالحی آن را قابل تعقیب با شکایت شاکی خصوصی دانسته و لا غیر. علی‌ایحال جرایم جعل و استفاده از سند مجعول باعث اضرار غیر می‌شود و اضرار عمومی به دیگران و حتی خود در شریعت اسلام اثم و عدوان تلقی شده است فلذا مشمول آیه شریفه: «وَتَعَاوَنُوا عَلَی الْأَبْرَرِ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَی الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ» خواهد شد. از آنجا که امر دلالت بر وجوب ونهی دلالت بر حرمت می‌کند، حاکم اسلامی می‌تواند این افعال حرام را از باب تعزیر مجازات نماید همچنانکه فصل پنجم قانون تعزیرات مصوب ۱۳۷۵ از مواد ۵۲۳ تا ۵۴۲ به این جرایم پرداخته است. با توجه به سوابق تاریخی و ماهیت جرم جعل به نظر می‌رسد که این جرم از جرایم طبیعی و در تمامی ازمه و امکانه عملی ممنوع شمرده می‌شده است.

جرایم جعل و استفاده از سند مجعول از جرایم علیه امنیت و آسایش عمومی است که باعث سلب اعتماد عمومی به اسناد و نوشتجات می‌شود البته تمامی جرایم مخل امنیت و آسایش عمومی هستند و قاعدتاً جرم به خاطر بر هم زدن نظم عمومی ممنوع شمرده شده است. اینکه بعضی از جرایم در زمره جرایم قابل گذشت هستند، نه به این دلیل که مخل امنیت و آسایش عمومی نیستند بلکه به خاطر ترجیح جنبه خصوصی بر جنبه عمومی آن است. فحاشی و توهین به یک شخص عادی بر هم زننده نظم عمومی و خلاف اخلاق است ولی قانونگذار بنا به مصالحی آن را قابل تعقیب با شکایت شاکی خصوصی دانسته و لا غیر. علی‌ایحال جرایم جعل و استفاده از سند مجعول باعث اضرار غیر می‌شود و اضرار عمومی به دیگران و حتی خود در شریعت اسلام اثم و عدوان تلقی شده است فلذا مشمول آیه شریفه: «وَتَعَاوَنُوا عَلَی الْأَبْرَرِ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَی الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ» خواهد شد. از آنجا که امر دلالت بر وجوب ونهی دلالت بر حرمت می‌کند، حاکم اسلامی می‌تواند این افعال حرام را از باب تعزیر مجازات نماید همچنانکه فصل پنجم قانون تعزیرات مصوب ۱۳۷۵ از مواد ۵۲۳ تا ۵۴۲ به این جرایم پرداخته است. با توجه به سوابق تاریخی و ماهیت جرم جعل به نظر می‌رسد که این جرم از جرایم طبیعی و در تمامی ازمه و امکانه عملی ممنوع شمرده می‌شده است.

سامانه‌ی جستجو در پایان‌نامه‌ها

تاریخ دفاع: ۱۳۹۰/۰۶/۲۷

رشته‌ی تحصیلی: الهیات و معارف اسلامی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: عباس برزویی

استاد مشاور: سیدجواد خاتمی سبزواری